

ПЛАТФОРМИ ДЛЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ РОЗВИТКУ

В сучасний період йде активна робота з впровадження та розвитку дистанційної освіти в Україні. Це зумовлено багатьма факторами. Основний поштовх на впровадження дистанційної освіти дала пандемія, що змусила перейти не тільки Україну, а і весь світ на дистанційну форму діяльності в усіх сферах життя. Після пандемії, війна представила новий виклик для розвитку дистанційної освіти в Україні. Крім цього, необхідність удосконалення дистанційної освіти та впровадження цифрової системи вищої освіти України виникає також у результаті удосконалення та масштабування цього напрямку у інших країнах, що у свою чергу зумовлює до розвитку, для того щоб відповідати сучасним вимогам та бути конкурентоспроможними на міжнародному ринку у сфері вищої освіти [1].

На даний момент, варто зазначити, використовуються ряд платформ та інструментів, які надають можливість організувати дистанційне навчання в Україні. До таких платформ можемо віднести наступні: Moodle, Microsoft Teams, Google Classroom, Viber, Telegram, Zoom [2]. Проте, вищевказані платформи не надають комплексних можливостей для повноцінної організації цифрового навчального процесу. Наприклад, Moodle є основною платформою, яка надає базові елементи для організації дистанційного навчання, такі як можливість створення закладами освіти віртуальних навчальних середовищ, оцінка знань, можливість завантаження практичних робіт та матеріалів для навчального курсу, розкладу занять, організації тестових завдань і таке інше [3]. Проте ця платформа, у свою чергу є застарілою на даний момент, дещо складною у розумінні та використанні студентами.

Для вирішення зазначених вище питань, необхідно розробляти та впроваджувати навчальні платформи, які поєднують у собі основні інструменти для організації навчального процесу, матимуть сучасний дизайн та зрозумілу структуру, для швидкого освоєння як студентами так і викладачами. Створення такої системи потребуватиме значних фінансових інвестицій, залучення значної кількості людей та організації самого процесу діяльності цієї системи. Проте, варто додати, що для початку можна використати таку платформу, як Discord. Discord поєднує у собі ряд інструментів, які дозволяють організувати навчальний процес та віртуальне навчальне середовище у одному місці без необхідності використання інших засобів. Додатково, можна використовувати різноманітні елементи гейміфікації у процесі навчання [4]. До можливостей Discord можемо віднести наступні:

- більшість функцій, які присутні на платформу Moodle, проте у зручнішому застосунку та з покращеним дизайном(сам дизайн можна стилізувати індивідуально відповідно до побажань кожного закладу освіти чи окремих його підрозділів);

- можливість створення каналів(віртуальних навчальних середовищ) для кожного закладу освіти. Можна також створювати окреме навчальне середовище і для кафедр чи факультетів чи окремої навчальної групи;
- можливість створення відео каналів для проведення навчальних занять з можливістю трансляції відео чи презентації, без необхідності використання додаткових інструментів, таких як Zoom;
- можливість розміщення навчальних курсів, надсилання практичних завдань, а також можливість спілкування у форматі чату, без необхідності використання додаткових інструментів, таких як Viber чи Telegram;
- також значною перевагою є розвинений застосунок, що дозволяє значно полегшити процес навчання, оскільки не вимагає присутності за стаціонарним комп'ютером чи ноутбуком. До того ж, можна поєднувати як і звичайну платформу так і застосунок у процесі навчання, що покращує мобільність та оперативність у взаємодії студента та викладача;
- можливість використовувати теги для різних учасників, встановлювати різноманітні розширення, що дозволить запровадити технологію гейміфікації у процес навчання [4]. Наприклад, можна розробити систему оцінки, рівнів, та інших деталей, що зробить навчальний процес цікавим для студентів.

Зважаючи на вищезазначене, можемо сказати, що платформа Discord на даний момент є чудовим напрямком для удосконалення сучасної дистанційної освіти та тимчасовим перехідним і підготовчим етапом до цифрової системи дистанційної освіти, яку можна буде розробити в майбутньому. Для цього необхідно буде залучити достатнє фінансування, сформувати компетентну команду та організувати певні стратегічні аспекти для ефективного функціонування цієї платформи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Наливайко Л.Р., Марценюк Л.В. Сучасний погляд на перспективи розвитку дистанційного навчання у вищій освіті. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія: право.* Ужгород, 2020. № 62. – С. 57-64. – URL: <https://crust.ust.edu.ua/server/api/core/bitstreams/85a5e6f7-d3d8-4e63-b5b4-6993bd7c88d6/content>.
2. Ляска О., Чаграк Н., Стриженко Т. Оцінювання ефективності технологій викладання в умовах дистанційної освіти. *Український педагогічний журнал.* Київ, 2021. № 3. – С. 106-115. – URL: <https://uej.undip.org.ua/index.php/journal/article/view/234/184>.
3. Кашина Г.С., Громоздова Л.В., Косяк І.В. Організації інтерактивної системи управління процесами навчальної діяльності у вищій освіті на базі платформи Moodle. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки.* Кропивницький, 2024. №213. – С. 17–21. – URL: <https://pednauk.cusu.edu.ua/index.php/pednauk/article/view/1730/1700>.
4. Заруцька В.О. Гейміфікація у освітньому процесі вищої школи: переваги та ризики. *Міжнародні наукові дослідження: інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 23–24 квіт. 2021 р.* Київ, 2021. С. 21–30. URL: <https://novaosvita.com/wp-content/uploads/2021/04/IntScRes-Kyiv-Apr2021.pdf#page=21>.